

NE 4.4

ELS OCELLS DEL CEL I ELS LLIRIS DEL CAMP

Mt 6, 19-34

Sant Agustí diu que aquesta paràbola ha de ser presa al peu de la lletra i no al·legoritzada. El seu significat està clarament establert: busqueu [primer] el regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses us seran afegides. El filòsof danès Søren Kierkegaard (1813-1855) es refereix sovint a Mateu 6:26. Per ell, els ocells del cel i els lliris del camp representen

“mestres d'alegria religiosa”

Per ell, aprendre alegria era aprendre a deixar anar el demà, i centrar-se a viure el present, com els ocells del cel i els lliris del camp.

“No amuntegueu tresors a la terra, on l'arna i el rovell els corroeixen i on els lladres soscaven i els roben. Amuntegueu en canvi tresors al cel, on ni l'arna ni el rovell corroeixen, i on els lladres no soscaven ni roben.

Perquè on és el
teu tresor allà
hi haurà el teu
cor.

El llum del cos és

l'ull.

**Per això, si el teu ull és senzill,
tot el teu cos estarà il·luminat.**

**Però si el teu ull és maliciós,
tot el teu cos estarà a les**

fosques

I si la llum que hi ha
en tu és tenebre, que
gran serà la foscor!

Ningú no pot servir
dos senyors, perquè
o tindrà odi a un i
amor a l'altre, o
prestarà la seva
adhesió al primer i
menysprearà el
segon:

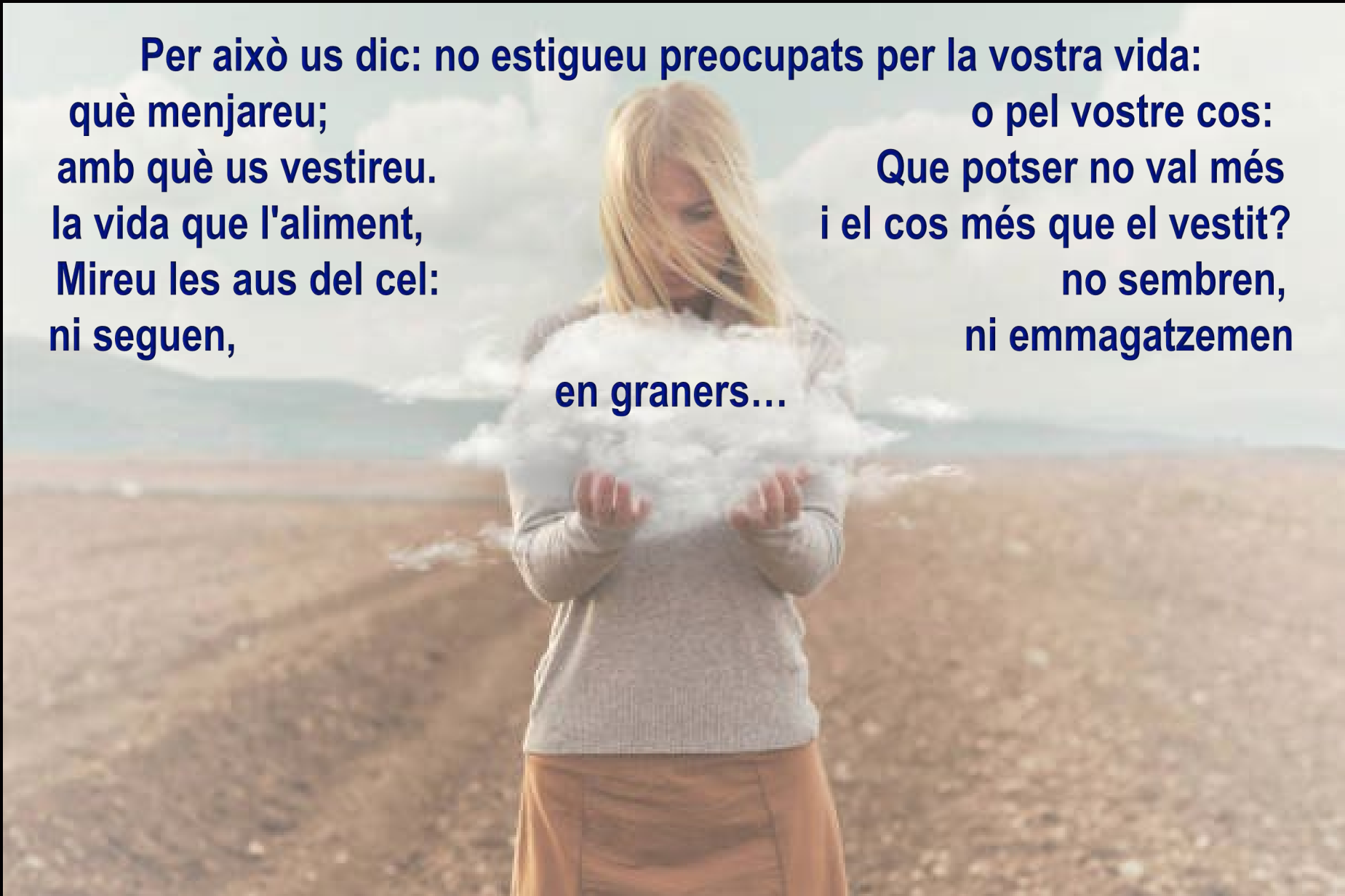
no podeu servir Déu i
les riqueses.

**Per això us dic: no estigueu preocupats per la vostra vida:
què menjareu;
amb què us vestireu.
la vida que l'aliment,
Mireu les aus del cel:
ni seguen,**

en graners...

**o pel vostre cos:
Que potser no val més
i el cos més que el vestit?
no sembren,
ni emmagatzemen**

I el vostre Pare celestial les alimenta.
És que no valeu vosaltres més que elles?
Qui de vosaltres, per més que cavil·li, pot afegir un sol colze a la seva
estatura?

I sobre el vestir,
per què us preocupeu?

Fixeu-vos en els lliris
del camp, com creixen;
no es fatiguen ni filen,
i jo us dic que ni
Salomó en tota la seva
glòria va poder vestir-
se com un.

I si a l'herba del
camp, que avui és i
demà es llença al forn,
Déu la vesteix així,
com més a vosaltres,
homes de poca fe?

Així doncs,
no camineu preocupats
dient:
què menjarem?,
què beurem?,
amb què ens vestirem?
Per tot això s'afanyen els
pagans.
Bé sap el vostre Pare
celestial que de tot això
esteu necessitats.

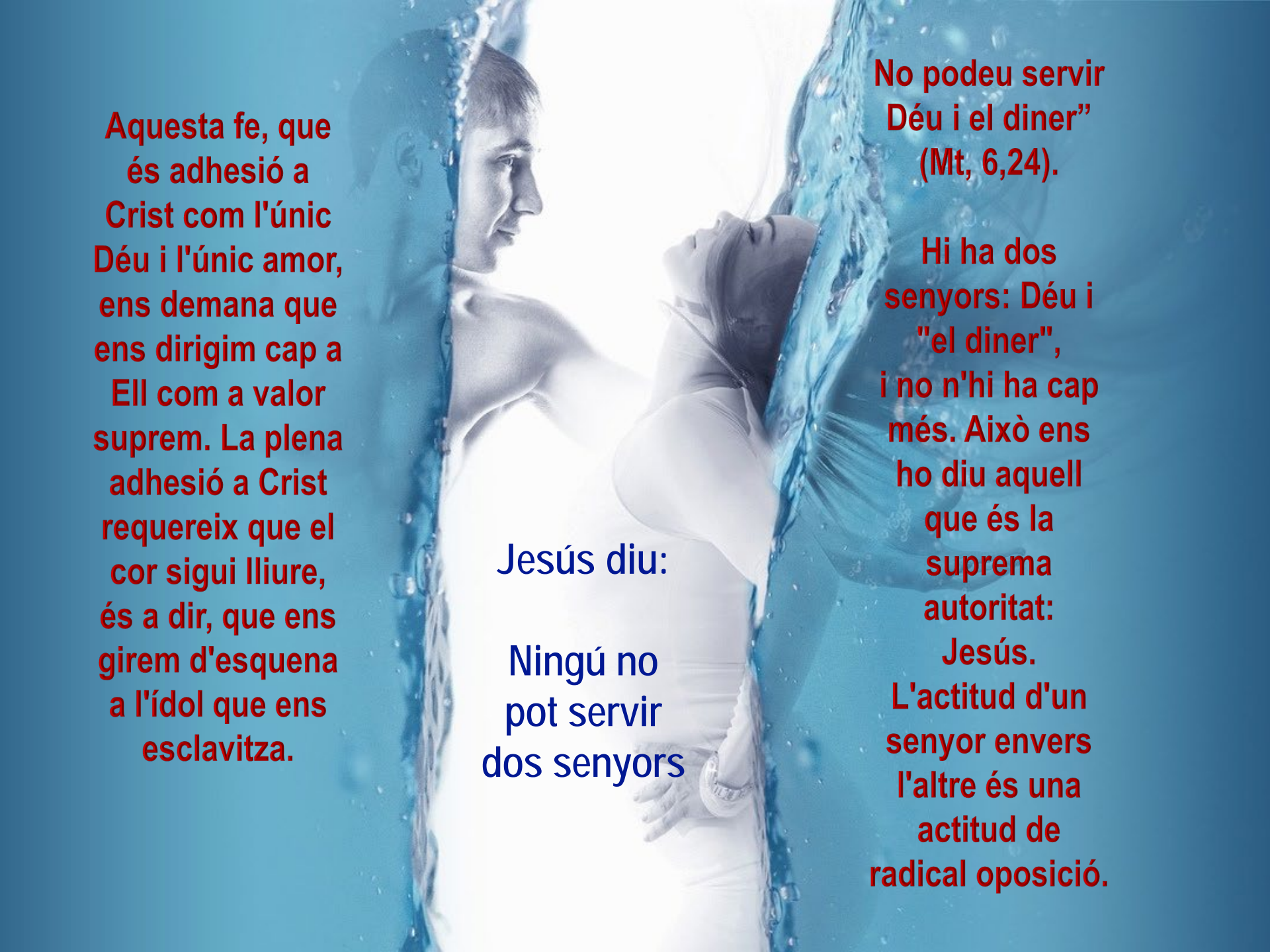

Busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses se us afegiran.

Per tant, no us preocupeu pel demà, perquè el demà portarà la vostra pròpia preocupació.

Cada dia en té prou amb la seva contrarietat.

Aquesta fe, que és adhesió a Crist com l'únic Déu i l'únic amor, ens demana que ens dirigim cap a Ell com a valor suprem. La plena adhesió a Crist requereix que el cor sigui lliure, és a dir, que ens girem d'esquena a l'ídol que ens esclavitza.

Jesús diu:
Ningú no pot servir dos senyors

No podeu servir Déu i el diner” (Mt, 6,24).

Hi ha dos senyors: Déu i "el diner", i no n'hi ha cap més. Això ens ho diu aquell que és la suprema autoritat: Jesús. L'actitud d'un senyor envers l'altre és una actitud de radical oposició.

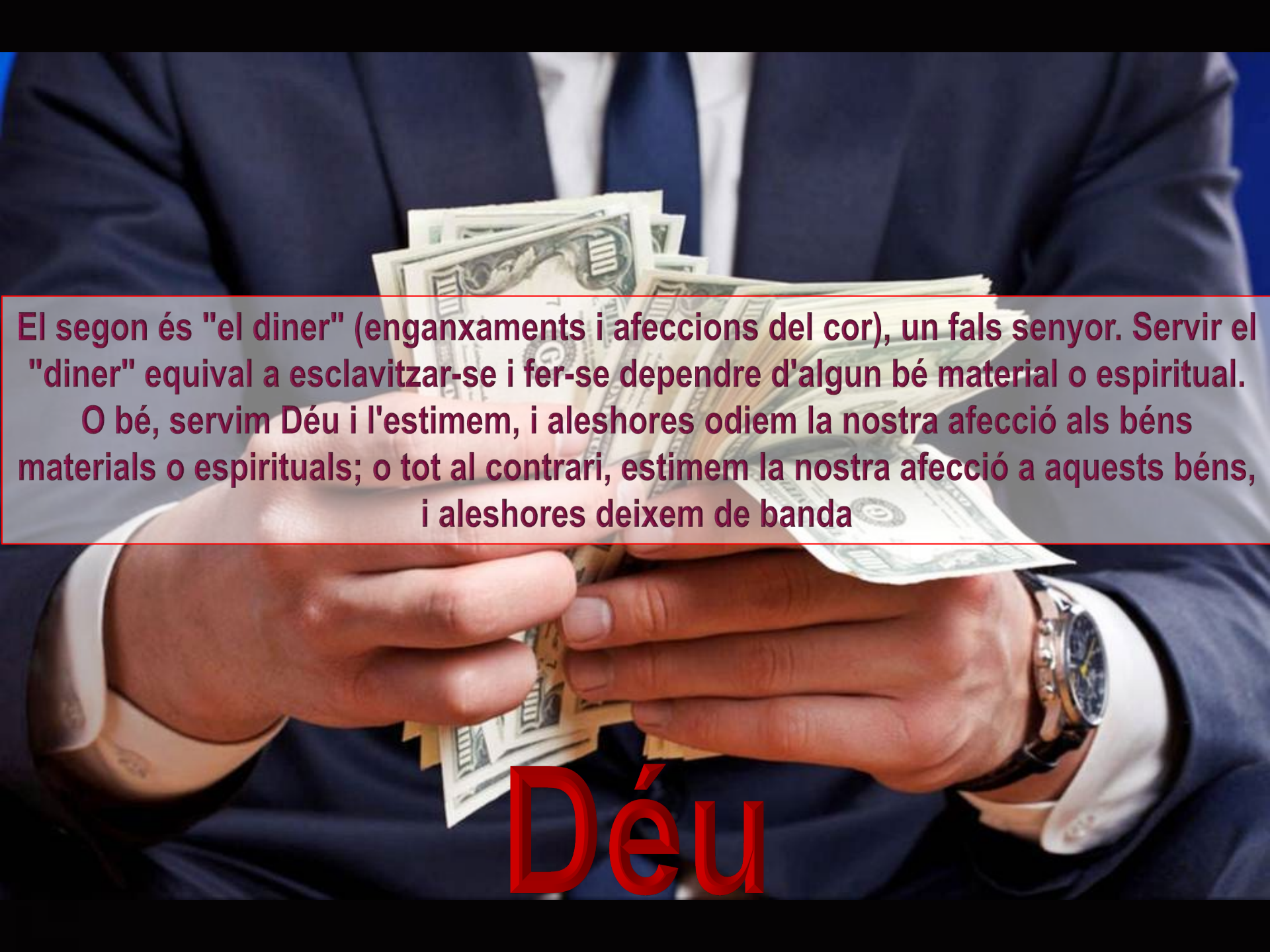
L'Evangelí ens ho diu clarament "o estimarà l'un i no l'altre". Si l'un s'estima, s'odia l'altre, "o bé farà cas de l'un i no de l'altre". Si ets fidel a un, aleshores menysprearàs l'altre. Aquesta afirmació és molt forta. No podem doncs, aferrar-nos a Crist i, servint-lo a Ell, servir al mateix temps al "diner" (= possessions i afeccions de tot tipus); encara que sempre estem exposats a la temptació de caure en les mitges tintes, i voler unir allò que no es pot unir.

Qui són aquests dos "senyors"?

Un d'ells és Jesús, el nostre únic i vertader Senyor.

El segon és "el diner" (enganxaments i afeccions del cor), un fals senyor. Servir el "diner" equival a esclavitzar-se i fer-se dependre d'algun bé material o espiritual. O bé, servim Déu i l'estimem, i aleshores odiam la nostra afecció als béns materials o espirituals; o tot al contrari, estimem la nostra afecció a aquests béns, i aleshores deixem de banda

Déu

No podem compaginar ambdues realitats:
servir un senyor i l'altre al mateix temps.

Veritat del Regne de Déu 1: Reconec ¿quina prioritat té per a mi el
Regne de Déu?

És clar que, el nostre
servei pot ser
incomplet.
Podem servir Jesús en
un cert grau.
Però hi ha una
incompatibilitat entre
aquestes dues
servituds.
Si estimes les teves
afeccions i les
serveixes,
en la mateixa mesura,
deixes
Déu i el seu Regne
en un segon lloc.

Això és terrible.
Però és impossible d'explicar-ho diferent a com ens ho diu Jesús.
Es tracta d'una

veritat
evangèlica

Si estàs al servei de les teves pròpies afeccions en un vuitanta per cent, això significa que en un vuitanta no estàs amb Déu. En una situació així, ¿es pot parlar de l'aprofundiment de la teva unió amb Crist, d'aferrar-te a Ell?

Veritat del Regne de Déu 2: Reconec que m'he d'aferrar molt més a Ell.

Si et fixes bé com és la teva pregària, aniràs descobrint què són per a tu els teus aferraments.

Quan t'adonis del que penses més sovint durant la pregària, aleshores veuràs quin és el teu tresor.

"Perquè on hi ha el teu tresor, allí hi haurà també el teu cor" (Mt 6,21).
Les teves distraccions t'ajudaran a reconèixer, quants lligams et tenen
atrapat i aferrat a tu mateix.

El terme hebreu "Mammon"

significa primerament un tresor, diner o coses valuoses lliurades en dipòsit. Amb el temps va anar evolucionant la comprensió d'aquest concepte. Es considerava que, si es lliurava en dipòsit un tresor a un banquer, aleshores hom podia confiar en aquest tresor i comptar amb ell, posant-hi tota l'esperança.

"El diner"

es convertia així en objecte de confiança. Es va produir aleshores una extraordinària alienació: **la cosa s'apoderà de l'home**. Tot allò on ell hi havia posat les seves esperances, esdevenia per a ell, un déu.

Veritat del Regne de Déu 3: Reconec on tinc el meu tresor, on poso la meva confiança. Reconec quin dels dos és el meu Déu, déu.

Si poses les esperances en un déu fals, aleshores experimentaràs l'amargor i el desencís, perquè es tracta d'un senyor que tard o d'hora et defraudarà. Aquesta serà per a tu una gran gràcia, perquè aleshores començarà a enfonsar-se la confiança que tenies en "el diner".

**Veritat del Regne de Déu 4:
Reconec quan confio i espero
en un déu fals.**

Què és aquest "diner", que esclavitzava el teu cor? Tant poden ser béns materials, com espirituals; per exemple, l'afecció al diner, el lligam possessiu a coses i persones, a la feina, l'afecció a la tranquil.litat, fins i tot pots estar lligat a la pròpia perfecció. Totes aquestes afeccions t'esclavitzen i maten tota vida.

Només hauríem de deixar-nos esclavitzar
per una única realitat: la voluntat de Déu.

Cada esclavatge et tanca a Déu i
disminueix la teva

fe.

Veritat del Regne de Déu 5: Reconec que
soc esclau de (anomena un esclavatge),
quan només “hauria de deixar-me
esclavitzar per la voluntat de Déu”.

Com pots reconèixer el teu "diner", "afecció", "esclavatge"?

La tensió, l'estrès, l'angoixa, la inquietud, la precipitació, la tristesa amb què vius, les preocupacions, tot això són senyals que serveixes alguna forma de "diner". Les persones lliures d'afeccions viuen plenes de la pau de Déu. La pau divina construeix i reforça la salut psíquica i somàtica. L'home lliure d'afeccions no està estressat, ni coneix les malalties. "El diner (les afeccions) destrueix sistemàticament l'home", fan malbé la teva salut física i psíquica.

Veritat del Regne de Déu 6: Reconec una afecció convertida en "Mammon".

Mireu els ocells del cel, fixeu-vos en els lliris del camp.

Una altra manifestació clara de les teves afeccions, és la tristesa que tens quan Déu se t'emporta alguna cosa. Ell t'anirà traient tot allò que t'esclavitza, tot allò que sigui el teu pitjor enemic, tot allò que fa que el teu cor no sigui lliure per al

Senyor. I quan comencis a acceptar aquests tipus de situacions, que són vertaderes pèrdues, amb bon humor, aleshores esdevindràs una persona cada vegada més lliure.

Veritat del Regne de Déu 7: Reconec que m'entristeixo quan Déu no em dona el que crec que necessito, o em sembla que no escolta la meva pregària.

Quan preguis al Senyor, mostra-li les teves mans, no només buides, sinó també brutes, tacades per afeccions i demana-li que tingui compassió de tu. Perquè la pregària esdevingui contemplativa, és a dir, amorosa, cal que tinguis el cor ben lliure. És per això que Jesús lluita tant, a través d'esdeveniments, proves, dificultats, tempestes i situacions difícils. Aleshores et dona l'ocasió de col.laborar intensament amb la seva gràcia.

Veritat del Regne de Déu 8: Reconec que encara no sé acceptar dificultats, proves, tempestes com una gràcia de Déu.

Jesús, en totes aquestes situacions, espera de tu, vulguis purificar el teu cor, brut per les afeccions. És per això, que totes les tempestes són una gràcia. Cal que el teu cor sigui només per a Ell. Tota la teva vida ha d'estar dirigida cap a Ell. És la fe que permet que hi hagi un buit, un lloc desocupat, per a Déu.

Regne de Déu 9: Reconec l'afecció més important que ocupa el lloc de Déu en el meu cor.

**La voluntat de
Déu i la meua
voluntat.**

Perquè la nostra
fe pugui ser
cada cop més
profunda, és
decisiu el nostre
desig de
realitzar en tot la
seua voluntat, el
consentiment
que la pròpia
voluntat sigui
crucificada.

La vida interior és una contínua tensió entre la voluntat de Déu i la voluntat de l'home. L'home es defensa negant a Déu la submissió a la seva voluntat,

**Veritat del Regne
de Déu 10:
Reconec tensió
entre la voluntat
de Déu i la meva
voluntat.**

L'Esperit Sant sempre s'apropa a tu per portant-te la gràcia del despullament. S'apropa a tu amb una gràcia tal, que tiri per terra tots els teus plans. Aquesta és la seva gran gràcia del despullament.

Veritat del Regne de Déu 11: Reconec els despullaments com una gràcia de l'Esperit Sant.

L'actitud d'abandó total

Crist, que espera que ens abandonem plenament a Ell, ens ensenya amb tota la seva vida, aquesta actitud d'abandó. *Jesús*, des dels primers moments de la seva vinguda al món, es va trobar, per nosaltres,

despullat de tot.

Déu et vol defensar d'una fe falsa.

En el sermó de la muntanya, ens parla dels lliris del camp, que es caracteritzen per una extraordinària bellesa, però també per una vida molt curta. És sorprenent que

Déu hagi creat una flor d'una vida tan curta, d'una bellesa tan gran que el mateix Jesús digué que era més gran que la major de les glòries de Salomó. Jesús ens crida a la conversió, perquè ens alliberem de les tensions, dels maldecaps innecessaris, de les preocupacions exagerades (Mt 6, 26-34).

Veritat del Regne de Déu 12: Reconec una falsedat en la meva fe actual.

La maduresa de la fe és la disposició de lliurar al Senyor tot allò que Ell ens dona, és un total abandó de nosaltres mateixos a Ell.

No hauríem d'aferrar-nos a res, ni tan sols als dons espirituals. Només hi ha una realitat, a què ens podem aferrar sense fer una apropiació: la voluntat de Déu.

Esdevenir així, com l'infant evangèlic.

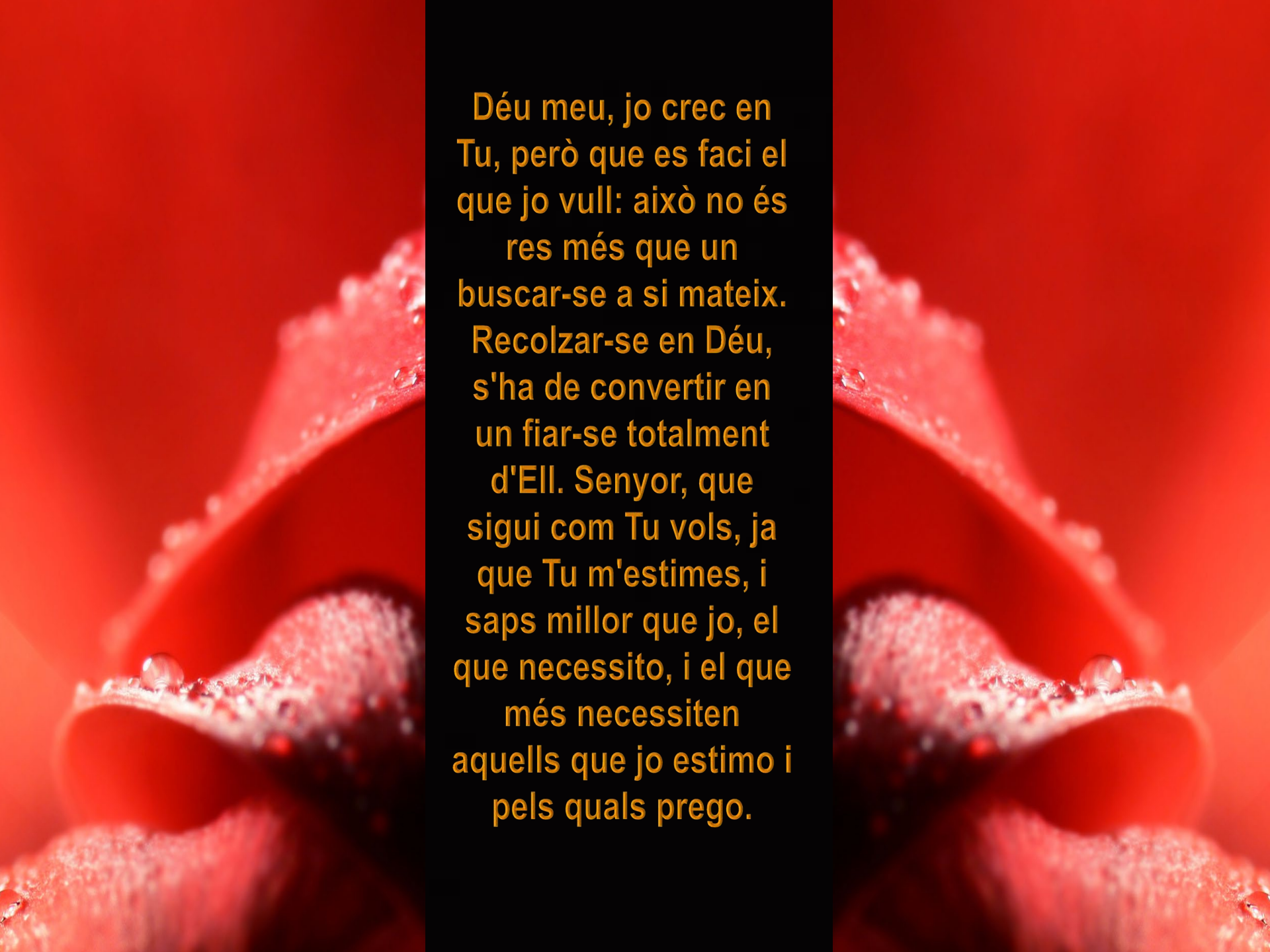
Fora de la voluntat de Déu, tota la resta són dons i mitjans que serveixen per aquest únic objectiu. Si ens apropiem el do, Déu aleshores el destrueix, o bé, fent-nos passar pel sofriment, ens ensenya que per nosaltres mateixos no tenim res i que som del tot incapaços; és Ell qui ens ho dona tot. Un testimoni de fe extraordinàriament expressiu.

Fiar-se de Déu

La teva acció de recolzar-te en Déu, com un abandonar-te a Ell, no serà una actitud plenament pura, si no adopta la forma de fiar-se de Déu. Perquè podria ocórrer que tu li fessis confiança, comptant que Ell realitzarà la teva voluntat.

Déu meu, jo crec en Tu, però que es faci el que jo vull: això no és res més que un buscar-se a si mateix. Recolzar-se en Déu, s'ha de convertir en un fiar-se totalment d'Ell. Senyor, que sigui com Tu vols, ja que Tu m'estimes, i saps millor que jo, el que necessito, i el que més necessiten aquells que jo estimo i pels quals prego.

En la vida interior, i en el nostre caminar cap a Déu, l'actitud d'abandó cal que sigui un fiar-se totalment del Senyor.

Veritat del Regne de Déu 13: De l'1 a 10, reconec que la meva confiança en Déu en aquest moment de la meva vida està en: _____ Digues un número i treu les teves conclusions.

Mireu els ocells del cel

Fixeu-vos en els lliris del
camp.

L'abandó en mans de Déu és l'experiència fonamental
del missatge de Jesús en aquesta paràbola.
Detura't a revisar com vius l'abandó en mans de

Déu

Veritat del Regne de Déu 14:

Reconec què em dificulta abandonar-me en els braços del

Pare

Mireu els ocells del cel, fixeu-vos en els lliris del camp.
Celina, germana de santa Teresa de l'Infant Jesús, ofereix aquesta experiència:
Déu m'ha pres en braços (Història d'una ànima).

El teu abandó a Déu, i l'acceptació de la seva voluntat seran complets quan puguis dir-li a Jesús el que li deia Teresina:

"estimo tot el que m'envies".

Veritat del Regne de
Déu 15:

Reconec que m'he de
preparar per dir-li a
Jesús:

*"Estimo tot el
que m'envies".*

Reconec que
necessito temps,
fins a poder estimar
tot el que m'envii
Jesús,
com
Teresina i Celina.

Vull deixar que Déu actui en la meva vida, tal com Jesús li va demanar a santa Margarida Maria Alacoque, la gran apòstol del culte al Sagrat Cor de Jesús:

"Deixa'm actuar"

Com les flors i
els lliris del camp...

Com els ocells
del cel...

"Deixa'm

actuar"

"Deixa'm

actuar"

"Deixa'm actuar"

"Deixa'm

actuar"

"Deixa'm actuar"

"Deixa'm

actuar"

A close-up photograph of a yellow rose, showing the intricate layers of its petals. The lighting is warm, highlighting the texture and color of the flower. Overlaid on the image is the text "Deixa'm actuar" in a purple, sans-serif font. The text is split into two lines: "Deixa'm" on the left and "actuar" on the right.

"Deixa'm

actuar"